

بخشی از ترجمه مقاله

عنوان فارسی مقاله :

مطالعه تجربی بر روی عملکرد دیوارهای ژئوسنتتیک مسلح مدل خاکی
بر پایه های محکم در معرض قرار گرفته برای بارگذاری پایه ستون ساکن

عنوان انگلیسی مقاله :

Experimental study on performance of geosynthetic-reinforced soil model
walls on rigid foundations subjected to static footing loading

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل
با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

بخشی از ترجمه مقاله

4. Conclusions

This paper presents 30 instrumented model tests to investigate the performance of the GRS walls on rigid foundations subjected to static strip loading. Four influence factors were considered: (1) offset distance of footing (D), (2) width of footing (B_f), (3) length of reinforcement (L), and (4) connection mode between geogrid and blocks. Based on the test results, the following conclusions can be drawn:

- (1) When the GRS walls had the reinforcement length of $0.7H$ (H is the wall height), the maximum ultimate bearing capacity occurred at $D/H = 0.3$ with the mechanical connection or $D/H = 0.4$ with the frictional connection. This maximum ultimate bearing capacity existed because of the transition between the reinforced and unreinforced zone. However, the ultimate bearing capacity decreased to a constant value at $D/H = 0.6$ with an increase in the offset distance of the footing from the back of the wall. This constant value was controlled by the strength of the unreinforced sand. When the GRS walls had the longer reinforcement length ($2H$), however, the ultimate bearing capacity increased with the D/H ratio and became constant when D/H was greater than 0.4. This constant value was controlled by the strength of the reinforced sand. The use of the mechanical connection increased the maximum ultimate bearing capacity of the footing by 10% as compared with the frictional connection.

4. نتیجه‌گیری

این مقاله 30 مدل دستگاه لوازم آزمون‌ها منظور بررسی عملکرد دیوار GRS بر پایه سفت و سختی تحت بارگذاری نوار استاتیک ارائه می‌دهد. چهار عامل نفوذ در نظر گرفته شد: (1) فاصله افست پایه ستون (D), (2) عرض پایه ستون (B_f), (3) طول آرماتور (L), و (4) حالت اتصال بین صفحات مخصوص زیر ساخت و بلوک. بر اساس نتایج آزمون، نتایج زیر می‌تواند طراحی شود:

(1) وقتی که دیوارهای GRS طول تقویت $0.7H$ دارند (H ارتفاع دیوار است)، حداکثر ظرفیت باربری نهایی در $D/H = 0.3$ با اتصال مکانیکی و یا $D/H = 0.4$ با اتصال اصطکاکی رخ داده است. این حداکثر ظرفیت باربری نهایی به دلیل انتقال بین منطقه تقویت شده و تقویت نشده وجود داشته است. با این حال، ظرفیت باربری نهایی به یک مقدار ثابت در $D/H = 0.6$ با افزایش در فاصله افست پایه ستون از پشت دیوار کاهش یافت. این مقدار ثابت با استحکام ماسه تقویت نشده کنترل می‌شد. هنگامی که دیوارهای GRS طول آرماتور دیگر ($2H$) را دارد، با این حال، ظرفیت باربری نهایی با نسبت D/H افزایش می‌یابد و زمانی که D/H بیشتر از 0.4 بود ثابت شد. این مقدار ثابت با استحکام ماسه مسلح کنترل می‌شد. استفاده‌ی اتصال مکانیکی حداکثر ظرفیت باربری نهایی با 10% در مقایسه با اتصال اصطکاکی افزایش یافت.

توجه!

این فایل تنها قسمتی از ترجمه می‌باشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

برای جستجوی جدیدترین مقالات ترجمه شده، [اینجا](#) کلیک نمایید.